

De Regel van Augustinus

Gemeenschappen van zusters en broeders herkennen zich in de Regel van Augustinus. Heeft zijn Regel ook iets voor ons? Lees en denk met ons mee in de volgende nummers van Stad Gods.

Commentaar op de Regel van Augustinus

Vrienden

Op een bepaald moment in je leven weet je dat vrienden heel belangrijk voor je zijn. Misschien ontdek je dan ook dat er een paar bij zijn die je voor altijd tot je vrienden zult mogen rekenen. Augustinus vertelt in zijn Belijdenissen over zo'n bijzondere vriend. Tragisch is dat amper een jaar nadat deze vriendschap echt is doorgebroken, deze vriend sterft. Dit dompelt hem in diepe rouw, en dat vraagt tijd. Maar hij was niet de enige vriend van Augustinus. Wat hem in zijn vrienden goed deed beschrijft hij zo:

Samen praten en samen lachen, hartelijk met elkaar omgaan, samen een goed boek lezen, samen schertsen, maar ook serieus zijn. Soms ben je het met elkaar oneens, zonder haat,

meer alsof je het oneens was met jezelf, en dit zeldzame verschil van mening is het kruid dat smaak geeft aan de eensgezindheid van altijd. Je leert van elkaar en aan elkaar. Wie er niet is wordt gemist en je ziet hem graag weer verschijnen. Je hart spreekt in je woorden en met je ogen en in duizend andere lieve gebaren, en zo laat het als door vuur zielen samensmelten om van vele één te maken. (naar Boek 4,13)

Gelijkgezinden

Enkele jaren later groeit er een plan om deze vriendengroep meer structuur te geven. Het worden gelijkgezinden, ze stellen samen een plan op dat richting moet geven aan hun leven.

De Regel van Augustinus

Als groep vrienden waren we bezig met een plan. Ver van alle besloomingen en alle drukte wilden we een leven van rust en stilte. We zouden bij elkaar leggen wat we hadden en er één huishouding van maken. In echte vriendschap zou dit dan niet meer van de een zijn en dat van een ander: het zou allemaal één worden en dit geheel zou van iedereen zijn en alles van allemaal. We dachten met ongeveer tien mensen een groep te kunnen vormen. Elk jaar zouden we twee leiders kiezen om alles te regelen. De anderen waren dan vrij. Maar enkelen van ons waren getrouwd en ik was dat ook van plan. Toen we ons dus gingen afvragen of onze vrouwen dit wel goed zouden vinden, spatte heel dit goed doordachte plan in onze handen uit elkaar. Het brak in stukken en werd weggegooid.

Broeders...

Augustinus voegt hier aan toe: "Wij bedachten wel allerlei plannen, maar als u iets besluit, God, houdt het stand voor eeuwig. Op het goede moment zult u dat ook doen." Het plan lukte niet, maar werd ook niet helemaal weggegooid. Hier, in boek 6 van de Belijdenissen, horen we al de grondgedachte doorklinken die Augustinus later zal maken tot de basis van zijn Regel voor de Gemeenschap. Op deze

Regel doelt hij als hij het heeft over 'het besluit dat God zal nemen'.

...en zusters

Is het geen mooie parallel als in de jaren '30 van de vorige eeuw tien vrouwen in Utrecht bij elkaar komen, een van hen kiezen om hun leidster te zijn en de Regel voor de Gemeenschap nemen als de basis voor hun samenleven in gemeenschap? Uit deze groep groeien de Zusters Augustinesen van Sint Monica. Zij realiseren, voor de zoveelste keer in de geschiedenis, de gemeenschap waar Augustinus van jongs af naar had gezocht. Hij was gegroeid in zijn ideaal dat hij, als gedoopt christen, tenslotte werkelijkheid ziet worden in de gemeenschap die hij bij elkaar brengt en gaat leiden, eerst in Tagaste, en later in zijn bisschopshuis in Hippo. Dan bepaalt het zoeken naar wijsheid niet meer de levensvorm, maar de wijsheid die ligt in de weg van Christus. In de Handelingen van de Apostelen heeft hij de eerste gemeenschap van christenen in Jeruzalem leren kennen. Zij is voor hem als het ware de parabel van hoe hij zijn kloostergemeenschap verstaat, in het perspectief van de gemeenschap die de Kerk is.

Wim Sleddens o.s.a.